

har været det i den tyske nationalbank, ligesom den heller ikke har været det i den danske, men jeg synes bare, det er vigtigt, at der er så stor uafhængighed, som der overhovedet kan være tale om.

Dér, hvor vi især kommer til at miste indflydelse, er på det politiske område, fordi vi ikke kommer til at sidde med i Eurorådet, hvor de 11 lande sidder og er med til at fastlægge den overordnede økonomiske politik. Her er vi ikke med, og det er dér, det store politiske problem er.

Til hr. Thulesen Dahl: Jamen altså det her med Tyskland har jo ikke noget med noget at gøre. Det har ikke noget med sagen at gøre, at vi skulle have taget den tyske D-mark i stedet for euroen. Jeg synes, det er et ejendommeligt spørgsmål. Noget af det, der er fordelene ved euroen, er jo, at den bliver en international reservevaluta.

Eurosamarbejdet er da langt mere end Tyskland, og hvis vi havde tilsluttet os D-marken, hvilket er fuldstændig absurd, så havde vi jo underlagt os den tyske politik, den tyske regering. Når vi ønsker at gå ind i Euro-11-samarbejdet, er det jo, fordi man i Europa – i 11 forskellige lande – forsøger at fastlægge nogle retningslinjer. Der er for mig at se meget stor forskel på, om man afskriver sig selv som nation, i hvert fald på det økonomiske område, eller om man sidder med ved et bord, som fastlægger Europas politik.

I forlængelse heraf vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, at det, der er Venstres synspunkt, er, at det er en politisk og økonomisk nødvendighed at have et EU og have en fælles mønt. Vi er så indsnøret i hinanden økonomisk og handelsmæssigt. Danmark er en gammel handelsnation.

Vi må altså tage konsekvensen af det, der er situationen i den virkelige verden, nemlig at vores økonomier hænger sammen, og det, man så for os at se bør gøre i den situation, er at tage den politiske konsekvens af det og beslutte, at vi må drøfte disse grænseoverskridende problemer i det samarbejdsorgan, vi har, nemlig EU, i stedet for at sidde alene rundt omkring og drøfte det isoleret. Det er en politisk nødvendighed.

Selvfølgelig kan der være ulemper, selvfølgelig kan der være problemer i EU, og selvfølgelig kan der være direktiver, som vi ikke kan lide, men det er en politisk nødvendighed.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det må i den nuværende situation være herligt at være dansk socialdemokratisk statsminister. For det, som fru Charlotte Antonsen nu siger, er jo overhovedet ikke forskelligt fra det, som den tyske socialdemokratiske finansminister, Oskar Lafontaine, har sagt, og som den franske Dominique Strauss-Kahn har sagt, om Den Europæiske Centralbank, nemlig at den skal være påvirkelig, og at der skal kunne sendes politiske signaler, som får den til at reagere.

Fru Charlotte Antonsen forsøger sådan at vakle lidt på den ene side og lidt på den anden side, men i sandhed er det jo ikke særlig forskelligt, hvad der bliver sagt fra de socialdemokrater, der sidder i Tyskland og Frankrig, og hvad Venstre nu som noget helt nyt for mig siger her i den danske debat.

Det har stået helt krystalklart for Dansk Folkeparti i debatten indtil nu, at Venstre var tilhænger af, at Den Europæiske Centralbank var helt fuldstændig uafhængig, og at man stod vagt om det princip. Nu vakler det, kan man høre på det, som fru Charlotte Antonsen siger. Det synes jeg ikke lyder godt.

Så vil jeg bare spørge fru Charlotte Antonsen, når hun den 17. november i en pressemeddelelse skriver: Det er positivt, at landets statsminister langt om længe åbent støtter afskaffelsen af den danske krone, men den positive effekt på økonomien får vi først, når datoen for folkeafstemningen er fastsat. Hvordan kan fru Charlotte Antonsen så stemme for det forslag til vedtagelse, som er fremsat, og som jo ikke nævner noget som helst om en dato?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror nok, jeg forstår, at der er nogle fordele ved at komme med i sådan et snævert valutærisk samarbejde. Selvfølgelig, jeg er helt enig i, at der er nogle ting at opnå.

Det, som jeg bare synes kunne være så spændende, var, om tilhængerne kunne se sådan nogle enkelte risici og ulemper ved det i stedet for bare lige at konkludere facit, altså den dér bundstreg, som gør, at vi så siger ja. Andre kommer altså til en anden bundstreg, der siger nej. At vi sådan ligesom kunne finde ud af, at